

Sarita Bradaš: Nezaposleni, zaboravljeni u državnim merama

<https://rs.n1info.com/biznis/sarita-bradas-nezaposleni-zaboravljeni-u-drzavnim-merama/>

Dve od tri nezaposlene osobe u Srbiji su u riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti. Prema rečima Sarite Bradaš, istraživačice Fondacije "Centar za demokratiju", nezaposleni u našoj zemlji su bez zaštite, a novčanu naknadu ostvaruje samo tri od pedeset nezaposlenih osoba. Njih država nije prepoznala ni u trećem paketu pomoći, najavljenom za ovu godinu.

„Subvencije za zarade umesto da budu usmerene isključivo na poslodavce koji imaju teškoće u poslovanju kako bi zadržali radnike koji rade skraćeno radno vreme ili uopšte ne rade, dodeljuju se svim poslodavcima u privatnom sektoru. Sa druge strane socijalno ugroženi, a među njima su svakako nezaposleni u najtežem položaju, ostaju van fokusa Vlade kao i u prethodnim paketima mera, kaže za portal N1 Sarita Bradaš.

Vlada je, ocenjuje, pribegla istom setu mera kao i ranije, doduše sa nešto manjim sredstvima, ali sa jednakim ignorisanjem potrebe da mere budu ciljane i usmerene pre svega na poslodavce čije poslovanje je kriza najviše pogodila.

„Prema poslednjim podacima Ankete o prihodima i uslovima života dve od tri nezaposlene osobe su u riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti. U regularnim, vankriznim uslovima, nezaposleni su bez zaštite – naknadu za nezaposlene ostvaruju samo tri od pedeset nezaposlenih osoba budući da je Zakonom o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti ustanovljen veliki broj uslova koje nezaposleni na evidenciji Nacionalne službe za zapošljavanje moraju da ispune da bi ostvarili pravo na naknadu“, ukazuje Bradaš.

Prepolovljen broj korisnika novčane naknade

Rezultat toga je da se broj korisnika novčane naknade iz godine u godinu smanjuje, a smanjuje se, kako navodi – i obim njihovih prava.

„Dok je broj nezaposlenih u 2019. u odnosu na 2012. smanjen za 30 odsto, broj korisnika novčane naknade smanjen je za 50 odsto. Pravo na naknadu ne ostvaruje najveći broj onih koji su bili zaposleni na određeno ili radno angažovani na privremeno-povremenim poslovima budući da nezaposleni treba da ima 12 meseci staža osiguranja u kontinuitetu ili 12 meseci u prethodnih 18 meseci pri čemu većina korisnika prima naknadu koja je ispod linije relativnog siromaštva“, ukazuje naša sagovornica.

Podsetimo, novim, trećim po redu, paketom državnih mera zaposlani bi trebalo da dobiju tri puta po pola minimalca, pri čemu bi, prema Uredbi Vlade Srbije, pravo na pripadajući deo minimalca trebalo da imaju i zaposleni koji rade nepuno radno vreme.

Ko radi sa nepunim radnim vremenom

Sarita Bradaš ističe da je, prema podacima Ankete o radnoj snazi za treći kvartal 2020. godine, oko 220.000 zaposlenih radilo sa nepunim radnim vremenom. Ona dodaje da pri tome treba imati u vidu da ova anketa među zaposlene ubraja pored radnika, samozaposlene bez zaposlenih, pomažuće članove domaćinstva i poslodavce.

„Iz podataka o sektoru delatnosti i zanimanjima onih koji rade sa nepunim radnim vremenom dalo bi se zaključiti da je većina angažovana u poljoprivredi i u neformalnom sektoru. Prema Zakonu o radu zaposleni sa nepunim radnim vremenom mogu da imaju ugovor na neodređeno ili na određeno vreme. U formalnom sektoru zaposleni sa nepunim radnim vremenom su najbrojniji u prosveti, što nije od značaja budući da se subvencije dodeljuju isključivo privatnom sektoru“, objašnjava ona.

Ublažiti uslove za novčanu naknadu NSZ

Zanimljivo je, ukazuje Bradaš, da je ministar finansija predstavljajući nove mere istakao kako su za prethodne dobili pohvalu Međunarodnog monetarnog fonda i Svetske banke.

„Ali, nije se dao osvrst na upozorenja Svetske banke da bi broj siromašnih mogao da se poveća za novih 125 do 327 hiljada. Upravo u analizi Svetske banke predlaže se izmena strukture sistema osiguranja za slučaj nezaposlenosti. Predloženo je da se uvedu dodatna privremena davanja, ili da se ublaže određeni uslovi za sticanje prava na naknade zbog porasta nezaposlenosti koja će uslediti, na primer skraćenje minimalnog perioda osiguranja na osnovu koga se korisniku priznaje pravo na novčanu naknadu“, navodi Bradaš.

Paralelno sa ovim izmenama, kako ističe, treba unaprediti administrativne kapacitete u službe za zapošljavanje kako ista odgovorila na porast tražnje za njihovim uslugama uz pojednostavljenje procedure za ostvarivanje prava i skraćenje rokova za odlučivanje.

„Očekivala bih da se umesto usmeravanja pažnje na pohvale, ministar finansija kao i Vlada usmeri na predloge koje je dala Svetska banka, ne samo kada su u pitanju nezaposleni nego i penzioneri, korisnici novčane socijalne pomoći kao i oni koji rade ili su radili u neformalnom sektoru“, poručuje Sarita Bradaš.

Kako će Siniša Mali sam sebi da kontroliše poreklo imovine

<https://nova.rs/vesti/biznis/kako-ce-sinisa-mali-sam-sebi-da-kontrolise-poreklo-imovine/>

"Ministar Siniša Mali biće prva osoba koja će se naći na udaru novog zakona, saopštili su inspektori iz Sektora za poreklo imovine u okviru Poreske uprave, prvog dana nakon što je počeo da se primenjuje Zakon o utvrđivanju porekla imovine i posebnom porezu." Ovako bi nekako trebalo da glasi vest od 12. marta ove godine, kad bude počeo da se primenjuje pomenuti Zakon, o kome već nekoliko dana "raspravljaju" poslanici u Skupštini Srbije.

Trebalo bi, ali – neće. Iz više razloga.

Nešto slično je predložio poslanik Jedinственe Srbije Dragan Marković Palma tokom skupštinske rasprave, više puta "bockajući" ministra Malog da pokaže šta sve ima od imovine.

"Šta je još važno, gospodine ministre? Važno je da kada krene da se primenjuje ovaj zakon, da izađe spisak, da građani Srbije znaju ko je predmet istrage i ko je predmet da je sumnjivo zaradio svoj kapital. Ja sam siguran, vi ste bili privrednik, da vi i ja budemo među prvima. Evo, ja se sada prijavljujem, i vi, i da vide građani kako smo mi primer da pokažemo odakle nam, šta sve imamo. Vi ste mlađi od mene, ali ste veoma stručan čovek. Više puta sam ja to mogao da vidim i van ove Skupštine. Imali ste i kompaniju itd."

Za razliku od predsednika Vučića, koji se svako malo busa u grudi da će on biti među prvima kome će se proveravati imovina (rodbinu nije pominjao), Siniša Mali nije postupio kao njegov šef: nije rekao, "nego šta, mene prvog", nego je pomirljivo kazao da su svi građani prijavljeni "po automatizmu, nema izuzetaka".

Međutim, Mali je tu dodao i ono što je od suštinske važnosti: "Kada krene zakon da se primenjuje od 12. marta, mi smo svi na raspolaganju Poreskoj upravi, kao što već i jesmo godinama unazad svim nadležnim organima, koji su nadležni da utvrde da li je neko nezakonito stekao imovinu i na koji način".

Upravo tako. Već godinama su na raspolaganju nadležnim organima da ovi urade svoj posao, a nadležni organi nikako taj posao nisu radili.

Jer, šta? Ovaj zakon je potpuno nepotreban. Poreska uprava je mogla, da je htela i da je imala dovoljno ljudi (i ponajpre da joj je bilo dozvoljeno), još od 2002. da unakrsno proverava imovinu. Naime, tada je donet Zakon o poreskom postupku i poreskoj administraciji, koji je predviđao unakrsnu procenu poreske osnovice, gde se gledala razlika između vrednosti imovine na kraju i na početku kalendarske godine, umanjena za iznos prijavljenog dohotka.

Ovaj zakon je već postao punoletan, a da se ova odredba praktično nije primenjivala, što je svojevremeno priznao i tadašnji ministar finansija Dušan Vujović, napominjući u leto 2016. da ne postoji sistemska unakrsna kontrola svih prihoda i imovine, već – ako se slučajno naleti na nešto – naletelo se.

Štaviše, prošlo je osam godina od februara 2013. kada je tadašnji direktor Poreske uprave Ivan Simić najavio da za manje od dva meseca (baš na 1. april) počinje "unakrsna provera imovine vrednije od 35 miliona dinara".

Znamo i to kako je prošlo. Isto tako će proći i ovaj novi zakon, još jedan “suvenir” u kolekciji zakona za čiju primenu nedostaje famozna eufemistički nazvana “politička volja”, odnosno apsolutna nekažnjivost najvećeg broja funkcionera. Ako primena zakona zavisi od “političke volje”, onda to nije zakon, ako te koji ne dozvoljavaju da se zakon sprovede institucije ove države ne procesuiraju, onda nit’ su to institucije, nit’ je ovo država – setimo se nedavnog Vučićevog priznanja da je on rekao policajcima i pripadnicima BIA da slobodno mogu da hapse Belivuka i ekipu...

Kako je rekao Siniša Mali u Skupštini, ovaj posao unutar Poreske uprave obavljaće 20 “najiskusnijih inspektora koji rade već dugi niz godina u Poreskoj upravi”. Što ti najiskusniji inspektori nisu proveravali ono što novinari KRIK-a pišu već godinama o svojoj toj silnoj imovini ministrovom i sumnjivim prihodima? Što nisu ustanovili odakle mu 60.000 evra godišnje da plaća školarinu svojoj deci (kako je sam Mali izjavio, “poslali su mu prijatelji iz inostranstva”)? Šta je sa silnim stanovima u Bugarskoj? Šta je bilo sa onim kad je sam sebi prodao svoju firmu za pola miliona dolara preko ofšor kompanije, zbog čega ga je Agencija za borbu protiv korupcije prijavila Tužilaštvu? Šta bi sa Vulinovim stanom i “tetkom iz Kanade”? Primeri samo izviru. Sve su ovo otkrili novinari KRIK-a, a šta su radili “najiskusniji inspektori”? Šta je radilo Tužilaštvo?

Vest iz oktobra 2018. bila je da se protiv Siniše Malog više ne vodi ni jedna istraga – Više tužilaštvo je reklo da Mali nije počinio nijedno krivično delo iz njihove nadležnosti, uključujući pranje novca, prosledilo je slučaj Prvom osnovnom tužilaštvu, koje je proveravalo samo da li je Mali prijavio svu imovinu, da bi mu nakon svega ponudilo da plati 200.000 dinara u dobrotvorne svrhe kako bi obustavilo postupak protiv njega.

Tako funkcioniše sistem, tako će da funkcioniše i nadalje: onaj ko se sumnjiči za pranje para – postane predsednik Koordinacionog tela za sprečavanje pranja novca i finansiranje terorizma. Onaj čija imovina svakako treba među prvima da bude proverena, nalazi se na čelu Ministarstva finansija, čiji je deo Poreska uprava – koja treba da proverava poreklo imovine.

Beograđani, gušite se? Obratite se njima

<https://nova.rs/vesti/drustvo/beogradani-gusite-se-obratite-se-njima/>

Zagađenje vazduha, ekološke katastrofe, jezera koja se ne vide od đubreta, reke u cevima. To su samo neka od gorućih pitanja u oblasti zaštite životne sredine koja zahtevaju rešenja i odgovore. To su problemi koji nisu od juče, nagomilani su i talože se, baš kao i svo to zagađenje koje nam lagano narušava živote. Odgovornost snosimo i mi kao građani, ali ona je pre svega na onima koji donose propise, koji imaju moć da odlučuju, regulišu i ulažu u oblast ekologije, ali to, po svemu sudeći, ne čine dovoljno.

Da se među građanima budi svest o očuvanju životne sredine govori i protest koji je u Beogradu održan 10. februara pod sloganom “Za Srbiju bez smoga”. Tada su predočeni i zahtevi koji bi trebalo sistemski da reše problem zagađenosti vazduha, ali odgovora na njih još uvek nema.

Oblast zaštite životne sredine nikako da bude ozbiljno shvaćena i da se njome ozbiljno bave neki stručni ljudi. Ministarstvo zaštite životne sredine, Agencija za zaštitu životne sredine SEPA, kao i gradska uprava u prestonici mogli bi da utiču, mogli bi da reaguju. Umesto da se bore za zdraviji vazduh i očuvanje narušene prirode, oni kao da se bore za samoočuvanje.

Filip Radović – smenio stručnjake da sačuva privid uspeha

Na čelu Agencije za zaštitu životne sredine (SEPA) je Filip Radović, koji uprkos sve većim problemima u toj instituciji nije smenjen – smenjeni su zato njegovi saradnici, oni koji se ne slažu sa pojedinim odlukama i oni koji su osvedočeni borci za bezbedan vazduh i čistu životnu sredinu. Bez funkcije u novoj vladi ostao je nekadašnji ministar za zaštitu životne sredine Goran Trivan, ali ne i prvi čovek SEPA, on i dalje volšebno opstaje.

Ime direktora Agencije za zaštitu životne sredine široj javnosti zaparalo je uši kada su se nedavno pojavile vesti o smeni ljudi iz njegove Agencije, ali i o nepravilnostima u radu tog vladinog tela, malverzacijama na koje je ukazao i Državni revizor.

Prekršajni sud u Beogradu pokrenuo je krajem prošle godine postupak protiv Agencije za zaštitu životne sredine (SEPA). U pitanju je dugo odlagana reakcija na zahtev Državne revizorske agencije (DRI) koja je u toku 2016. godine utvrdila brojne nepravilnosti u radu Agencije, u koje spada protivzakonito angažovanje radnika na osnovu PP ugovora, skrivanje donacija vrednih više od 11,5 miliona dinara, davanje dobavljačima veće sume novca od ugovorene, kao i sprovođenje protivzakonitih javnih nabavki.

To nije sve, počeli su da pljušte otkazi u SEPA, javnost su uzburkale i smene dugogodišnjih saradnika u toj agenciji Milenka Jovanovića i Dejana Lekića. Oni se nisu složili sa nekim novim propisima i metodolijama, tražili su adekvatno izveštavanje građana o zagađenosti vazduha.

Goran Vesić – smanjio budžet za ekologiju

Umesto da se ulaže u zaštitu životne sredine i sisteme koji će prečišćavati vazduh, Beograd ulaže u monumentalne spomenike i jarbole. Ulaganja u borbu protiv zagađenosti vazduha smanjena su za 45 miliona dinara u odnosu na prethodnu godinu. To što nam je prestonica u slavnom društvu kineskih, pakistanskih i indijskih megazagađenih metropola ne uznemirava preterano gradske vlasti. To što deponija u Vinči gori u potaji i dimom natapa kompletan Beograd – nije prioritet.

Zasluge za to možemo pripisati zameniku gradonačelnika Beograda Goranu Vesiću, jer premda neki problemi jesu sistemske vrste, neki drugi – poput individualnih ložišta – moraju biti u fokusu gradskih vlasti. On je personifikacija te vlasti.

Irena Vujović – ministarka ne menja kurs

Konačno, desili su se i noviteti na čelu Ministarstva zaštite životne sredine – umesto Gorana Trivana došla je Irena Vujović. Promena koja čini se ništa suštinski nije promenila. Osim jednog: umesto ministra Trivana – čoveka koji, iako partijski kadar SPS, ipak potiče iz ekološke struke – dobili smo ministarku Vujović, bivšu predsednicu opštine Savski venac, kojoj je mesto ministarke ekologije praktično pripalo kao utešna nagrada nakon brojnih spekulacija da bi mogla u fotelju gradonačelnika.

Ministarka, čini se, nema nameru da značajnije menja kurs delovanja u sektoru zaštite životne sredine. Da nije tako, obratila bi više pažnje na vazduh koji dišemo. Uostalom, taj vazduh se i – vidi.

POLITIKA

Ne povećava se broj zaraženih radnika u kompanijama

<http://www.politika.rs/sr/clanak/473687/Ne-povecava-se-broj-zarazenih-radnika-u-kompanijama>

U poslednje dve nedelje nema povećanja broja odsutnih radnika u kompanijama u Srbiji zbog zaraze koronavirusom, pokazuju najnoviji podaci istraživanja Privredne komore Srbije.

Imajući u vidu porast broja zaraženih na nivou zemlje, podaci govore da je situacija u privredi stabilna kada je reč o broju zaraženih radnika virusom Kovid 19, navode u PKS.

Na osnovu poslednjeg preseka od 24. februara broj „kovid odsutnih” radnika je na istom nivou kao i u nedelji pre.

Na uzorku od 1.134 kompanije sa 385.050 zaposlenih prijavljeno je odsustvo 3,21 odsto zaposlenih, prenosi Tanjug.

Najveći broj odsutnih radnika je u kompanija na području Užica (6,31 odsto), potom na području Novog Sada (4,99 odsto) i Pančeva (3,99 odsto.)

Pre poslednje dvonedeljne stagnacije u broju zaraženih radnika, u srpskim kompanijama sedam nedelja uzastopno beležen je pad broja zaraženih radnika, navodi u saopštenju PKS.

TV NOVA S/NOVA.RS

Đurđević: Živimo kraće zbog zagađenog vazduha

<https://nova.rs/emisije/durdevic-zivimo-krace-zbog-zagadenog-vazduha/>

Vazduh u Srbiji nije zdrav i dugogodišnje izlaganje ovakvoj vrsti zagađenja za rezultat ima to što je kod nas prosečan životni vek nekoliko godina kraći nego u zemljama Evropske unije, ocenio je klimatolog Vladimir Đurđević gostujući u Pregledu dana Newsmax Adria i istakao da "nas ovakav vazduh lagano ubija".

“Kada je vazduh u tim kategorijama koje su crvene i ljubičaste, onda čak i direktno izlaganje u tom trenutku može imati neželjene efekte posebno kod rizičnih i osetljivijih grupa, kao što su dece, trudnice, hronični bolesnici i starije osobe. Oni čak mogu da osete i trenutne manifestacije te izloženosti” objasnio je on.

On savetuje građanima da se sklone ili na neki način zaštite, posebno u danima kao danas kada su visoke koncentracije zagađenja u vazduhu.

“Mi ostali koji možda ne osetimo trenutno te posledice, mi akumuliramo to zagađenje u sebi i na kraju ćemo svi živeti nekoliko godina kraće nego što bi to mogli očekivati da živimo recimo u Francuskoj ili Nemačkoj” naglasio je Đurđević.

Navodi da ljudi koji imaju naviku da rekreativno trče u prirodi, to ne bi trebalo da rade kada je ovakvo zagađenje.

“U ovim danima ne bi trebalo to da rade, jer tokom trčanja unosite više vazduha kroz pluća i još više akumulirate tih čestica u sebi nego što bi uobičajenom normalnom aktivnošću” objasnio je.

Jednostavno se, kako zaključuje, ne treba bespotrebno izlagati zagađenom vazduhu, i treba što je više moguće vremena provoditi u zatvorenom prostoru.

DANAS/NOVA.RS

Danas: Bolnica u Batajnici 20% skuplja nego što tvrdi Vučić

<https://nova.rs/vesti/drustvo/danas-bolnica-u-batajnici-20-skuplja-nego-sto-tvr-di-vucic/>

Bolnica u Batajnici bila je 20 odsto skuplja nego što je predsednik Srbije Aleksandar Vučić tvrdio, piše dnevni list "Danas" pozivajući se na dostupna dokumenta o izgradnji kovid bolnice.

Kako "Danas" navodi, Ministarstvo odbrane krije podatke o izgradnji dve kovid bolnice u Batajnici i Kruševcu, a sve što je moguće dobiti je informacija da su ugovori o tom poslu objavljeni na Portalu javnih nabavki.

U tim dokumentima, međutim, nema odgovora na pitanja o ceni bolnica, ali ima nekih zanimljivih informacija. Tako su, na primer, bez javnog poziva u oba slučaja pregovori vođeni sa dva ponuđača. Posao je u oba slučaja dobila grupa koju je predvodio beogradski Termomont zajedno sa Teming elektrotehničarima iz Niša i preduzetnikom Sašom Milosavljevićem iz Kruševca.

Bitku za posao, posle dva kruga pregovora i zbog cene koja je bila 5.000 dinara viša, izgubili su niški Put inženjering i grupa na čijem je čelu bio Bauvasen (Bauvasen) iz Lazarevca. Precizno je navedeno da je prvobitna cena za Batajnicu 2.773.750.000 dinara, odnosno sa PDV-om 3,33 milijarde ili 28,2 miliona evra.

Međutim, taj osnovni ugovor je 21. decembra prošle godine, kada su pacijenti već uveliko popunjavali bolnicu, uvećan za 453,6 miliona dinara, pa je konačna cena 3,23 milijarde dinara, odnosno 3,87 milijardi sa PDV-om ili 32,8 miliona evra. Ugovor za kruševačku bolnicu težak je 1.383.495.000 dinara, sa PDV-om 1,66 milijardi ili 14 miliona evra.

Prema ovim podacima, bolnica u Batajnici, bez troškova lokacije, jer je izgrađena u vojnom kompleksu "Zemun ekonomija" koštala je nešto više od 1.400 evra po kvadratu. "Danas" podseća da je predsednik Aleksandar Vučić tvrdio da je cena po kvadratu ove bolnice bila 1.170 evra, što znači da je bolnica bila skuplja 20 odsto nego što je on uveravao javnost.

SAZNAJEMO Taksisti sada državi vraćaju subvencije od 8.000 evra zbog kojih su danima BLOKIRALI Beograd

<https://www.blic.rs/biznis/vesti/saznajemo-taksisti-sada-drzavi-vracaju-subvencije-od-8000-evra-zbog-kojih-su-danima/7kef464>

Iako su se brojnim protestima i blokadama ulica u Beogradu, taksisti izborili za 8.000 evra bespovratne pomoći za kupovinu novih vozila, zbog pandemije korona virusom i drastičnog pada prometa, sve više njih odustaje od ove pomoći jer postoji strah da svoj udeo od najmanje 5.000 evra, neće moći da finansiraju, saznaje "Blic Biznis".

Drugim rečima, standardi koje je država definisala, da bi se dobile subvencije, a to je kupovina automobila čija cena ne sme biti niža od 13.000 evra, sa motorima evro šest ili hibridnih i električnih vozila, iziskuju i ulaganja samih taksista, koja su sada zbog pada prometa od najmanje 60 odsto, dovedena u pitanje jer se ne zna kada će posledice pandemije biti sanirane.

Za taksiste je ta neizvesnost rizik jer se boje da taj novac, do kog većina treba da dođe kreditom, neće moći da vrate, zbog čega i oni koji su konkurisali, odustaju od čašćavanja države.

Ovo tim pre što uslovi u kojima rade se ne popravljaju jer ljudi sve manje koriste njihove usluge zato što mnogi rade od kuće. I noćne vožnje su svedene na statističku grešku jer klubovi i restorani rade do 20 sati, a nema ni turista ali ni putovanja zbog čega je broj vožnji do Aerodroma, sveden na statističku grešku.

Sve to unosi neizvesnost jer da bi se preživelo potrebno je mnogo više rada. Upravo takva situacija navela je Milana S. (46) taksistu iz Beograda, da odustane od pomoći države.

- Konkurisao sam za subvencije jer je to bila izuzetno dobra prilika da kupim novo vozilo i svoje usluge učinim boljim. Odustao sam jer se plašim da novac koji bi ja trebalo da uložim, najmanje

5.000 evra, u ovakvim uslovima poslovanja, ne bih mogao da servisiram. Pre korone sam radio osam sati, od toga pet u dnevnim satima, a tri u noćnim. Sada nocnih termina nema pa da bi barem nešto doneo kući treba da taksiram od 12 do 15 sati. Problem je nastao i što se većina taksista preselila u dnevne smene, te je konkurencija mnogo veća i teže se dolazi do vožnji. Neizvesnost kada će se sve ovo završiti, navela me je da odustanem od subvencija a znam bar 20 mojih kolega kojima je država novac već odobrila, da su isto uradili. Ispada da je korona jedan izuzetno dobar gest države, poremetila - kaže Milan S.

Da ruže ne cvetaju taksistima i da pogoršani uslovi poslovanja utiču da odustanu od subvencija, potvrđuje i Vlado Bulatović predsednik Strukovnog udruženja taksi preduzetnika.

- U Srbiji je registrovano 17.500 taksista, od toga 6.200 u Beogradu. Prema našim podacima posledice krize za svakog od njih su velike jer je pad prometa oko 60 odsto, ako ne i više. Pošto se ne nazire kraj krize, zbog nesigurnosti u poslovanju dosta taksista odustaje od subvencija države. Nemamo preciznu evidenciju za to, ali vidimo da je ljude strah da uđu u kredite, bez kojih većina nas ne bi mogla da ispoštuje uslove države. Pitanje je odakle vratiti bar 5.000 evra ako je pad prometa drastičan - kaže Bulatović za "Blic Biznis".

U nekim taksi udruženjima procenjuje se da će bar 30 posto njihovih članova odustati od čašćavanja države, što znači da će brojka od 12.000 koliko se nagoveštavalo da će konkurisati, biti značajno manja.

Bulatović pak kaže da još nema zvaničnih podaka koji je to broj, ali zna da nije zanemarljiv.

- Novi automobil nije samo cena, već tu je i kasko osiguranje i registracija, koji su od 400 do 600 evra. Duplira se i iznos za servisiranje ali i drugi troškovi, što poskupljuje rad a smanjuje zaradu. I to dodatno utiče na neodlučnost taksista da uđu u ovaj aranžman. S druge strane, ima i sporosti države u rešavanju predmeta ljudi koji su konkurisali. Prošle godine je samo 500 rešenja izdato za subvencije, a ove je planirano da se novac izdvoji za još 2.200 taksista. Lično sumnjam da će, ako se uslovi poslovanja ne poprave, biti toliko kandidata - objašnjava Bulatović i dodaje da je Strukovno udruženje taksi prevoznika još 2018. godin pokrenulo inicijativu i dostavilo zahtev za subvencije države za nabavku vozila za taksiste.

Inače, uredbom vlade iz decembra 2019. godine odobrene su subvencije za taksiste i to nakon njihovih višenedeljnih protesta i blokada ulica, koji su nastali zbog navodnog nezakonitog taksi prevoza, posredstvom aplikacija.

Prema uredbi za pomoć od po 8.000 evra za nabavku novih vozila, mogu da konkurišu taksisti koji najmanje godinu dana imaju dozvolu za obavljanje te vrste prevoza a cena automobila ne može biti manja od 13.000 evra.

Pored para države i taksisti treba da imaju svoje učešće od oko 15 odsto ukoliko kupuju iz bankarskog kredita ili na lizing a definisane su i karakteristike vozila koje mogu da se nabave. Vozila se ne mogu prodati u naredne tri godine, niti taksista može da prestane da obavlja delatnost.

SEDAM PUTA JE GASIO I OSNIVAO FIRME Zapošljavao je mlade, obećavao dobru platu, a kada bi posao bio pri kraju samo je NESTAJO

<https://www.blic.rs/biznis/vesti/sedam-puta-je-gasio-i-osnivao-firme-zaposljavao-je-mlade-obecavao-dobru-platu-a-kada/ml9k7gj>

"Koliko znam, on je pod istragom i tek bi trebalo da ga pronađu. Ne zna se ni gde je ni šta je, mada pretpostavljamo da je u Srbiji. Čekamo poziv od policije i tužilaštva koje vodi slučaj", objašnjava u razgovoru za "Blic Biznis" Jovana Iričanin, mlada devojka koja je dobila posao u agenciji koja je trebalo da organizuje muzički festival, ali je vlasnik nakon nekoliko meseci rada "nestao preko noći", ostavivši i zaposlene, ali i izvođače i publiku, bez dinara. Prema zvaničnim podacima, firma je privremeno obustavila rad 10. februara.

A uvidom u zvanične podatke, više je nego jasno da je reč o čoveku spremnom na "sumnjive" radnje.

Prema podcima APR vlasnik PR i marketinške agencije "Concierge BG City Service" sa Vračara je Saša Novaković. Firma, prema podacima APR vrši delatnost reklamnih agencija, a počela je sa radom u martu 2016. godine. Ipak, tu je i podatak da je od 10. februara ove godine u privremenom prekidu rada.

Na veb sajtu firme navodi se da je specijalizovana za organizaciju događaja, a da pored Beograda ima kancelarije i u Dubaiju, Monte Karlu, Parizu, Rimu i Beču.

Ista osoba, Saša Novaković, prethodno je nekoliko puta otvarao firmu sličnog imena. Najpre 26. marta 2012. godine, agencija sa imenom "BG City service Beograd" koja je već 1. juna bila u privremenom prekidu rada, da bi 25. maja 2013. bila obrisana iz registra APR.

U junu 2014. godine osnovao je PR i marketinšku agenciju pod nazivom "BG City Service" koja je već od 1. jula bila u privremenom prekidu rada, da bi 13. maja 2015. izbrisana iz registra APR-a. Samo dva dana kasnije, 15. maja 2015. osniva agenciju "Business BG City Service" koja je 8. decembra iste godine obrisana iz registra.

Zatim se u APR-u pojavljuje PR i marketinška agencija pod nazivom "Concierge BG City Service", preduzetnika Milice Popović, koja je osnovana 18. decembra 2015. godine, a obrisana iz registra već 2. marta 2016.

U međuvremenu je osnovano i Društvo sa ograničenom odgovornošću sa istim imenom "Concierge BG City Service", čiji je direktor bio Saša Novaković. Ova firma osnovana je 9. septembra 2015. godine, a obrisana iz registra APR-a 28. avgusta 2019, posle sprovedenog postupka prinudne likvidacije.

Jedina još uvek aktivna firma je ona sa početka priče – preduzetnička radnja Saše Novakovića "Concierge BG City Service", PR i marketinška agencija osnovana u martu 2016. koja je od 10. februara u privremenom prekidu rada.

Iz Agencije za privredne registre kažu za "Blic Biznis" da nemaju saznanja o donetim merama protiv dotičnog fizičkog lica.

Inače, sudovi i Poreska uprava trebalo bi da obaveštavaju APR u slučaju kada je protiv određenog fizičkog ili pravnog lica pokrenut postupak, unošenjem podataka u centralni registar. U takvim situacijama APR ne dozvoljava bilo kakvu promenu podataka u vezi sa tim preduzetnicima ili firmama, sve do završetka postupka koji je u toku.

Jovana: Svi smo imali po dvadesetak godina

Kako navodi Jovana, vlasnik je objašnjavao da će honorare zaposlenima i izvođačima isplatiti od prodaje karata, a obećavao je i bonus za dobar rad. Ipak, nedelju dana pred početak festivala zaposleni su primili imejl od vlasnika da ima problem sa kancelarijom u Rimu, te da mora hitno da leti u Italiju, jer ne može tu situaciju da reši telefonskim putem.

Dan nakon toga više nisu mogli da pristupe službenom mejlu niti stranicama firme na društvenim mrežama. Od tada vlasniku nema "ni traga ni glasa", a Jovana Iričanin je sa još desetak koleginica, podnela zajedničku, kolektivnu tužbu.

"Podelio nas je u nekoliko grupa, a u ovoj našoj je bilo desetak osoba, uglavnom mlađa generacija od dvadeset i nešto godina. Drugu grupu devojaka nismo ni viđale, pa praktično ne znamo ni da li postoji", navodi Jovana i podseća da je slična situacija, kako je saznala, bila i 2010. godine.

Tada je takođe bila reč o organizaciji festivala, i praktično je, prema njenim rečima, sve teklo isto kao i sada - "nestao je na neko vreme, pa se ponovo pojavio. U međuvremenu je zaposlenima slao poruke kada će biti naplata i stalno produžavao rok. Izgleda da ljudi tada nisu bili dovoljno besni, pa ga niko nije prijavljivao za prevaru".

Kako nam je rekla naša sagovornica, zaposlenima koji su radili na pripremi i organizaciji festivala ostao je dužan po više od 1.000 evra honorara, dok za izvođače ne zna tačnu cifru pošto nije imala uvid u sve ugovore.

Mladi ne znaju kako da se obrate službi za zapošljavanje

<https://novaekonomija.rs/vesti-iz-zemlje/mladi-ne-znaju-kako-da-se-obrate-slu%C5%BEbi-za-zapo%C5%A1ljavanje>

Mladima u Srbiji veoma teško da se suoče sa činjenicom da posle najmanje četiri godine školovanja, oni nisu osposobljeni za rad na tržištu i da zapravo tek treba da počnu da uče i razvijaju praktična znanja i veštine. Potrebna je dodatna motivacija i osnaživanje mladih da promene percepciju, ocenjuju u intervjuu za Novu ekonomiju Tamara Banjac, menadžerka za obrazovanje i Dajna Marinković, koordinatorka za omladinski rad u **Centru za omladinski rad**.

Prema statistici, broj nezaposlenih mladih u Srbiji se smanjuje. Kako objašnjavate taj fenomen i da li vaše iskustvo to potvrđuje?

Iako zvanična statistika pokazuje da se stopa nezaposlenosti mladih smanjuje iz godinu u godinu, ovaj podatak se ne može izolovano posmatrati. Negativna demografska kretanja i migracije mladih u inostranstvo doprinose da se ovaj pokazatelj smanjuje, ali to ne znači i da je sve manji broj mladih koji su ostali u zemlji bez posla.

Osim toga, veliki broj mladih koji ostaju, naročito onih koji se i dalje nalaze na školovanju, obavljaju privremeno-povremene poslove ili su deo sive ekonomije, a visoka je stopa i mladih koji se nalaze u NEET situaciji (Not in Education, Training or Employment) iz najrazličitijih razloga (neposredovanje ličnih dokumenata, hendikep i slično). Ovo nam ukazuje da, čak i ako neke grupe ovih mladih ulaze u zvaničnu statistiku, ne možemo da govorimo o kvalitetnom zaposlenju po završetku školovanja niti održivom boravku na tržištu rada.

Mladi, kao i žene, često rade na crno i upravo su ti poslovi najviše stradali u pandemiji. Da li su mere Vlade i države dobro odmerene u pomoći ovim ljudima?

Nažalost nisu, jer nijedna mera podrške privredi i stanovništvu koja je usvojena u Republici Srbiji za vreme vanrednog stanja nije bila specifično usmerena ka radnicima/a u neformalnoj ekonomiji, niti ima nagoveštaja da će neformalni radnici/e biti prepoznati u propisima ili strateškim dokumentima kao kategorija kojoj je neophodno pružiti sistemsku podršku i pomoć.

Mladi često ne rade ono za šta su se školovali. Pošto često razgovarate sa njima, kako prevazići to, i kako oni na to gledaju, odnosno da li je to nužno loše.

Tako je, a da bi se to prevazišlo neophodna je sistemska promena formalnog obrazovanja, obrazovni programi koji su usklađeni sa trendovima na tržištu, koji se veoma brzo menjaju, pa se postavlja i pitanje da li formalno obrazovanje, čak i u razvijenim zemljama, može da odgovori na ove promene. Verujemo da je odgovor u međusektorskom pristupu i saradnji sve tri sektora (javni, biznis i civilni) na lokalnom i globalnom nivou.

Što se tiče mladih, njima je veoma teško da se suoče sa činjenicom da posle najmanje četiri godine školovanja, oni nisu osposobljeni za rad na tržištu i da zapravo tek treba da počnu da uče i razvijaju praktična znanja i veštine.

Potrebna je dodatna motivacija i osnaživanje mladih da promene percepciju, „otpuste“ očekivanja koja su imali prema školi, državi, na kraju krajeva prema odraslima (sa pravom jer smo ih tako učili) i preuzmu odgovornost za svoju budućnost.

Nove generacije su definitivno fleksibilnije u pogledu nevezivanja za fenomen 'posao za ceo život', ali nesigurnost, egzistencijalne potrebe i pritisak od strane roditelja i članova društva često vode ka tome da su mladi retko spremni na promenu zanimanja ili radnog mesta, čak iako su nezadovoljni uslovima ili svojom trenutnom pozicijom.

S druge strane, i kod mladih ali i kod poslodavaca, roditelja i drugih članova društva je potrebno promeniti način razmišljanja po kome je formalno obrazovanje jedini adekvatan način za sticanje kvalitetnog zaposlenja i raditi na prepoznavanju neformalnog obrazovanja kao podjednako relevantnog načina kojim mladi mogu doći do znanja i veština koje su im neophodne za obavljanje određenog posla ili zanimanja.

Na ovaj problem, Centar za omladinski rad, pokušava da odgovori kroz kreiranje i sprovođenje različitih programa za povećanje zapošljivosti mladih. Jedan od njih je „My career from zero to hero“ koji se zasniva na one-stop-shop metodologiji i na jednom mestu omogućava mladima da razviju veštine neophodne za poslove budućnosti u okviru 4.0 digitalne revolucije.

Kao deo vaših aktivnosti, informišete mlade o uslugama Nacionalne službe za zapošljavanje. Koliko je ta institucija prilagođena potrebama nezaposlenih, šta bi trebalo promeniti, koje su dobre prakse?

Nacionalna služba za zapošljavanje, kao i sve naše javne službe, treba da prođe kroz proces reorganizacije, da izgradi kapacitete i uskladi procedure poslovanja sa EU politikama zapošljavanja, kako bi mogla da pruži kvalitetne usluge svojim građanima/kama. Na praktičnom nivou, ovo se ogleda u tome da veliki broj mladih nije siguran ni u kojima situacijama, kao ni na koji način da se obrati NSZ-u i šta ova institucija uopšte može da učini za njih. Ovo se naročito odnosi na teže zapošljive kategorije među kojima su i mladi, posebno oni koji nisu zaposleni, niti su u obrazovanju ili treningu (NEET), za koje je potrebno kreirati posebne mere zapošljavanja, specifično usmerene ka ovoj ali drugim teže zapošljivim kategorijama.

Ono što je dobro jeste da je ovo prepoznato od strane Ministarstva za rad, zapošljavanje, socijalna i boračka pitanja i Nacionalne službe za zapošljavanje, sa kojima Centar za omladinski rad zajedno razvija mehanizma za doseganje NEET mladih koji treba da se pilotira u okviru faze priprema Republike Srbije za uvođenje programa Garancija za mlade.